

Arrest

nr. 292 417 van 27 juli 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 23 november 2015. Op 14 december 2015 dient de verzoekende partij een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 15 december 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar de verzoekende partij werd gestuurd. Tegen deze beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 5 juni 2019 met nummer 222 294 wordt de verzoekende partij niet als vluchteling erkend, en wordt haar evenmin de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

1.2. Op 18 juli 2019 dient de verzoekende partij een tweede verzoek om internationale bescherming in. Bij beslissing van 23 december 2019 verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk. Bij arrest van 9 juli 2020 met nummer 238 309 verwerpt de Raad het beroep dat tegen deze beslissing

ingediend werd. Bij arrest van 30 juni 2022 met nummer 254 171 vernietigt de Raad van State voormeld arrest van 9 juli 2020. Bij arrest van 22 maart 2023 met nummer 286 526 vernietigt de Raad de bestreden beslissing van de commissaris-generaal van 23 december 2019.

1.3. Op 17 december 2020 dient de verzoekende partij een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 23 februari 2021 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek. De verzoekende partij dient geen beroep in tegen de beslissing.

1.4. Op 12 april 2021 dient de verzoekende partij haar vierde en huidige verzoek om internationale bescherming in. Op 1 juni 2021 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek. De verzoekende partij tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad. Deze beslissing werd echter ingetrokken door de commissaris-generaal omdat er bijkomend onderzoek nodig was in de nasleep van de machtsovername van Afghanistan door de taliban. Op 22 september 2022 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

Op 14 december 2015 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u de Afghaanse nationaliteit te bezitten, tot de Pashtounse etnie te behoren en moslim te zijn. U bent geboren in Rahin, gelegen in het district Alishang, van de provincie Laghman. U verklaarde op jonge leeftijd met uw ouders naar de stad Mazar-i-Sharif verhuisd. U behaalde een diploma banking & accounting aan een instituut in Mazar-i-Sharif. U bent gehuwd in 2015. U nam het wisselkantoor in de bazaar van Kefayat in Mazar-i-Sharif van uw vader over. U verliet Afghanistan op 26 april 2015 en vreesde bij een terugkeer ontvoerd of gedood te worden door de taliban omdat u samenwerkte met de overheid bij een arrestatie van een talib.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 15 december 2017 de beslissing om u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verzoekmotieven. U ging in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en deze bevestigde op 5 juni 2019 met haar arrest (nr. 222.294) de beslissing van het CGVS.

U diende op 18 juli 2019 een volgend verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw tweede verzoek verklaarde u België niet te hebben verlaten sinds de negatieve beslissing uit uw eerste verzoek. Nadat uw eerste verzoek door het CGVS negatief werd beoordeeld, nam u in 2017 contact op met uw moeder. U wilde naar Afghanistan terugkeren maar uw moeder vertelde u dat uw vader twee à drie maanden eerder werd vermoord. U vermoedde dat de taliban uw vader ombracht want jullie kenden met niemand anders problemen. Nadat uw moeder u over de dood van uw vader had geïnformeerd vroeg ze u om nooit meer terug te keren naar Afghanistan. Uw moeder zei dat u er alles aan moest doen om uw echtgenote in België te krijgen. De personen die uw vader ombrachten zouden u ook niet laten leven, zo besloot uw moeder. Nadat u dit alles van uw moeder hoorde wijzigde u uw beslissing en wilde u nooit meer terugkeren naar Afghanistan omdat uw leven er in gevaar was. U hoorde recent dat er in Mazar-i-Sharif al drie nachten oorlog woedde. U vroeg zich af hoe u in een land kan wonen waar constant oorlog is en waar er in de stad waar u woonde geen veiligheid is. Of uw verzoek om bescherming nu wordt aanvaard of niet, u zou niet terugkeren naar Afghanistan. U wees erop dat u geen analfabeet bent en wilde werken. U kwam naar België om een normaal leven te hebben en u volgde les in Antwerpen. U legde ter staving van uw tweede verzoek het politie- en autopsieverslag inzake de dood van uw vader neer, alsook een enveloppe.

Op 30 december 2019 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van uw tweede verzoek om internationale bescherming gezien er geen sprake was van nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking kwam. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de RvV. Per arrest van 9 juli 2020 (arrestnr. 238.309) werd uw beroep echter verworpen omdat de termijn van vijftien dagen ter indiening van de pleitnota niet werd gerespecteerd. U diende op 17 september 2020 tegen dit arrest van de RvV een cassatieberoep in bij de Raad van State (RvS). De RvS vernietigde op 30 juni 2022 het arrest van de RvV.

Nadat u de beslissing had ontvangen over uw beroepsprocedure bij de RvV reisde u naar Parijs. U kreeg er echter te horen dat u naar België moest terugkeren. Vervolgens diende u op 17 december 2020 een

derde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw derde verzoek verklaarde u in uw vorige verzoeken niet de waarheid te hebben verteld. Toen u voor het eerst in België aankwam sprak u in het opvangcentrum met andere mannen over uw echte problemen. Aangezien u geen bewijzen had voor deze echte problemen zeiden de mannen dat niemand u zou vertrouwen en dat u teruggestuurd zou worden naar Afghanistan. Met de mensensmokkelaar die u initieel naar België bracht pleegde u nadien overleg over wat u dan wel moest zijn. De smokkelaar zei dat u een ander verhaal moest opmaken en leverde u ook bewijs voor dit verzonden verhaal. Omdat u niet wist hoe alles in België werkte heeft u deze instructies gevolgd, met alle gevolgen van dien. De waarheid was dat u en uw familie na een verblijf van ongeveer drieëntwintig jaar in Mazar-i-Sharif terugkeerden naar jullie dorp Rahin, gelegen in het district Alishang, van de provincie Laghman. U begon er vervolgens met de taxi van uw vader te rijden tussen de provinciehoofdstad en het districtcentrum. Op een dag werd u door twee mannen benaderd om hen af te zetten in Alingar. U weigerde aanvankelijk maar ze konden u toch overtuigen. U reed eerst naar hun huis, waar ze hun spullen oppikten en er was ook een vrouw en kind aanwezig. U zette hen af in Alingar en jullie wisselden contactgegevens uit zodat men in de toekomst makkelijker kon afspreken met u. Twee weken later werd u opgebeld om hen naar Jalalabad te brengen. U weigerde eerst omdat u de weg niet kende naar Jalalabad, maar de personen zeiden dat ze samen met u zouden gaan en ze ook met u zouden terugkeren. Jullie vertrokken naar Jalalabad en onderweg stopten jullie in het district Chaparhar waar u in een gastenkamer moest wachten. U kreeg te eten en ging verder wachten in de wagen toen uw vader u opbelde. Hij vroeg waarom u niet zoals elke dag naar huis was gekomen om te eten. U antwoordde uw vader dat u in Jalalabad was en op weg was naar huis. Nadat u uw opdrachtgevers had afgezet bij hun huis vroeg uw vader wie deze mensen waren. U zei dat ze in Laghman woonden en ze mensen van [M.] en [A.] zijn. Uw vader vroeg of u hen kende waarop u zei van niet. Uw vader vertelde dat het een leider van de taliban betrof en dat u in feite goederen voor de taliban transporteerde. Bij een controle zou u hiervoor dan ook naar de gevangenis kunnen gaan, aldus uw vader. Volgens uw vader moest u bij een volgende vraag van deze mensen weigeren. Een week later werd u opnieuw gecontacteerd, maar u zei dat u problemen had met uw wagen en dat u hen niet kon brengen. Dit bleek geen probleem te zijn voor hen. U informeerde uw vader die zei dat u inderdaad deze personen beter niet kan vervoeren en dat u thuis moest blijven zodat niemand u kon zien. Drie tot vier dagen later was u in de provinciehoofdplaats toen u weer werd opgebeld om iets van Alingar naar de provinciehoofdstad te vervoeren. U liet opnieuw weten dat uw wagen problemen had en u in de provinciehoofdstad was om hem te laten herstellen. U keerde terug naar huis en sprak met uw vader over het laatste telefoontje. Uw vader dacht dat als u zou blijven weigeren ze u niet meer zouden bellen. Twee weken later werd u wederom opgebeld met eenzelfde verzoek tot vervoer, maar ditmaal zei u dat uw moeder ziek was en u met haar naar de dokter moest. Ze begrepen de situatie en u informeerde weer uw vader. Uw vader adviseerde u om met uw moeder naar het huis van uw oom en naar de provinciehoofdstad te gaan om zo de leugen hoog te houden. Toen u bij uw oom arriveerde werd u weer opgebeld door de eerder genoemde personen. Ze vroegen u hoe het met uw moeder was. U antwoordde dat ze nog niet werd gezien door een dokter. Diezelfde avond werd u door uw oom gebeld. Hij wist u te zeggen dat uw vader en broer door de taliban waren meegenomen. U vertelde uw oom de hele historie en uw oom ging 's anderendaags samen met de dorpsouderen de taliban opzoeken om de situatie te bepraten. De taliban had aan de ouderen laten weten dat uw vader en uw broer werden meegenomen door uw toedoen omdat u meermaals hun goederen vervoerde en op de hoogte was van hun geheimen. U zou volgens de taliban hen diensten hebben geweigerd, alsook informatie aan de autoriteiten hebben doorgespeeld waardoor er talibs werden gearresteerd. Via uw ooms lieten de taliban weten dat ze uw vader zouden vrijlaten als u zich bij hen zou aanbieden. Uw oom raadde u dit echter af omdat ze u anders zouden vermoorden. Gezien uw vader een oudere man is dacht uw oom dat men uw vader niet zou ombrengen. Nadien hield u zich schuil in het huis van uw oom, maar als ze u daar zouden vinden zou het leven van uw oom en zijn familie eveneens in gevaar komen. Uw oom zei dat u de auto van uw vader moest verkopen en ver weg van Afghanistan moest gaan. Uw oom vond een smokkelaar en zo verliet u Afghanistan. Toen u in België was had u schrik voor uw vader en vreesde u te worden teruggestuurd naar uw herkomstland. De laatste keer dat u met uw oom sprak vanuit Europa bleek dat de taliban uw vader hadden vrijgelaten onder voorwaarde dat als u ooit zou terugkeren, hij u bij de taliban moet inleveren. Zolang uw vader dat niet doet kan hij het dorp niet verlaten. Bij terugkeer zou de taliban u meteen vermoorden. Tijdens uw tweede verzoek volhardde u in uw eerder opgezette verhaal omdat u van anderen hoorde dat u anders in de gevangenis zou belanden wegens liegen. Uw advocaat ontkende dit en daarom spreekt u nu de waarheid. U legde geen documenten neer ter staving van uw derde verzoek.

Op 23 februari 2021 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van uw derde verzoek om internationale bescherming gezien er geen nieuwe elementen of feiten aanwezig waren die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire

bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking kwam. U diende tegen deze beslissing geen beroep in bij de RvV.

U diende op 12 april 2021 een vierde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw vierde verzoek herhaalt u dat u in uw derde verzoek, in tegenstelling tot in uw eerdere verzoeken, de waarheid vertelde. U verklaart dat uw problemen in Afghanistan uit uw derde verzoek nog steeds actueel zijn. Uw vader werd door de taliban vrijgelaten, maar uw familie mag het dorp niet verlaten zolang u zich niet aanbiedt bij de taliban. Hierdoor kan uw vader en uw familie ook geen contact met u opnemen en weet u dat uw problemen nog actueel zijn. U heeft nog wel contact met uw oom [A. H.]. U vreest bij een terugkeer naar Afghanistan niet alleen zelf gedood te worden door de taliban, maar ook dat uw familie bij uw terugkeer door hen zal worden omgebracht.

Ter staving van uw vierde verzoek legt u volgende originele documenten neer: een attest ter bevestiging van uw werk als taxichauffeur en een attest ter bevestiging van uw problemen, een envelop, en internetartikels inzake de algemene (veiligheids)situatie in Laghman. U legde ten aanzien van de DVZ ook nog uw origineel rijbewijs en huwelijksattest voor.

Op 1 juni 2021 werd uw vierde verzoek niet ontvankelijk verklaard door het CGVS. U tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de RvV. Omdat er bijkomend onderzoek nodig was in de nasleep van de machtsovername door de taliban trok het CGVS haar beslissing in waardoor uw beroep werd verworpen. Uw vierde verzoek werd opnieuw door het CGVS onderzocht.

In de aanvullende nota legt uw advocaat vertalingen neer van de door u neergelegde documenten in het kader van uw vierde verzoek en wordt verwezen naar de algemene situatie in Afghanistan. Op 11 september 2022 stuurde u een psychologisch attest op.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

U verwijst in het kader van uw vierde verzoek naar mentale problemen en het feit dat u snel zaken vergeet. U stuurde hieromtrent een psychologisch verslag neer. Dit attest zegt echter niets over de aard van de door u aangehaalde geheugenproblemen of de ernst van de problematiek. Het psychologisch attest stelt echter wel dat u lijkt te lijden aan PTSD versterkt door de migratiesituatie waarin u zich bevindt. Het attest vermeldt dat u onder meer klaagt over een slaapstoornis, verdriet, automutilatie, sociaal isolement, neerslachtigheid, suïcidale gedachten en gepieker. Uit dit verslag kan echter niet worden afgeleid dat uw mentale of psychische gemoedstoestand van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming en hoe uw aandoeningen uw vermogen om uw nieuwe elementen in het kader van uw huidige verzoek uiteen te zetten zouden beïnvloeden. U toont door het louter neerleggen van dit attest aldus niet aan dat u tijdens de uiteenzettingen van uw verklaringen bij de DVZ in het kader van uw vierde verzoek moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden een verklaring kunnen bieden voor het geheel van de in de bestreden beslissingen aangehaalde argumenten.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot uw vierde verzoek om internationale bescherming dient beklemtoond te worden dat de gebeurtenissen die u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, met betrekking tot uw vrees om vermoord te worden door de taliban, door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Tegen deze beslissing hebt u geen beroep ingediend bij de RvV. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek. Met betrekking tot de bijkomende verklaringen die u aflegt, waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw derde verzoek hebt uiteengezet, met name dat uw vader door de taliban werd vrijgelaten, uw familie het dorp niet mag verlaten zolang u zich niet aanbiedt bij de taliban en waardoor uw familie ook geen contact met u kan opnemen (verklaring volgend verzoek d.d. 17/05/2021 vraag 16 & 20), moet worden beklemtoond dat deze verklaringen volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, waardoor deze verklaringen op zich niet van aard zijn om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Dat er aan uw verklaringen geen geloof kan worden gehecht wordt opnieuw aangetoond door uw recentste verklaringen en neergelegde documenten. U stelt in uw vorig en huidig verzoek immers dat u en uw familie, na een jarenlang verblijf in Mazar-i-Sharif, terugkeerden naar het district Alishang van de provincie Laghman waar u vier maanden verbleef tot aan uw definitief vertrek uit Afghanistan (verklaring volgend verzoek d.d. 25/01/2021 vraag 10 & 16; verklaring volgend verzoek d.d. 17/05/2021 vraag 10). U ging in Alishang aan de slag door met de taxi van uw vader te rijden (verklaring volgend verzoek d.d. 25/01/2021 vraag 16), hetgeen u wilt aantonen middels uw laatst ingediende documenten. Deze documenten vallen echter niet te rijmen met uw verklaringen. U verliet Afghanistan op 26 april 2015, waaruit voortvloeit dat u ongeveer in januari 2015 naar Alishang verhuisde met uw familie. In die zin mag het vreemd heten dat u zegt dat u actief was als taxichauffeur van sawr 1394 tot mizan 1394 (Afghaanse kalender, i.e. periode 20/04/2015-20/10/2015 Gregoriaanse kalender; verklaring volgend verzoek d.d. 17/05/2021 vraag 18), hetgeen eveneens zo staat beschreven in het attest dat u neerlegt ter bevestiging van uw activiteiten als taxichauffeur (zie ingediend document nr 3). Bijkomend kan het CGVS ook niet inzien hoe u en het voornoemde attest enerzijds kunnen aangeven dat u zes maanden werkte als taxichauffeur, terwijl u anderzijds maar vier maanden in Alishang zou hebben verbleven (verklaring volgend verzoek d.d. 25/01/2021 vraag 10 & 16; verklaring volgend verzoek d.d. 17/05/2021 vraag 10 & 18; zie ingediend document nr 3). Ook het attest ter bevestiging van uw problemen spreekt uw verklaringen tegen. Hierin wordt immers aangegeven dat er op 16/07/1394 (i.e. 08/10/2015) een aanval plaatsvond van de autoriteiten waarbij mensen werden gearresteerd en waarna uw vervolgers uw huis aanvielen en u nadien de regio van Alishang verliet (verklaring volgend verzoek d.d. 17/05/2021 vraag 18; zie ingediend document nr 4). Deze verklaringen staan opnieuw duidelijk haaks op het moment van uw vertrek in april 2015. Uit uw vorige verzoeken is al gebleken dat u er niet voor terugdeinst valse verklaringen en vervalste documenten aan de Belgische asielinstanties voor te leggen. Verder kan nog opgemerkt worden dat het opvallend is dat u nu pas met deze documenten op de proppen komt ondanks dat uw werk als taxichauffeur en uw problemen reeds dateren van zes jaar geleden. Daarnaast blijkt dat het attest ter bevestiging van uw problemen werd opgemaakt op aanvraag van uw oom [A. H.] en dus een sterk gesolliciteerd karakter vertoont (verklaring volgend verzoek d.d. 17/05/2021 vraag 16 & 18). Het stuk berust dan ook louter op zijn verklaringen (zie ingediend document nr 4; verklaring volgend verzoek d.d. 17/05/2021 vraag 16 & 18). Zo wordt elke objectieve bewijswaarde van dit stuk uiteraard ontnomen. Overigens blijkt uit de beschikbare informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat zulke documenten tegen betaling of mits een deugdelijk netwerk vlot te verkrijgen zijn, waardoor de objectieve bewijswaarde van dergelijke stukken danig in het gedrang wordt gebracht. Hierbij kan bijkomend benadrukt worden dat stukken slechts het vermogen hebben om geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, quod non in casu. Uw rijbewijs en huwelijksattest, die u bij de DVZ neerlegde, zijn evenmin in staat iets te wijzigen aan bovenstaande vaststellingen gezien deze geen betrekking hebben op uw asielmotieven en de enveloppe bewijst enkel dat u post ontving uit Afghanistan.

Evenmin heeft u elementen of stukken aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsvername door de taliban in uw geval een nieuw element zou zijn dat de kans aanzienlijk vergroot dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming, noch zijn er in het dossier dergelijke elementen aanwezig.

Het CGVS is er zich van bewust dat op 12 april 2021 een vierde verzoek om internationale bescherming indiende, voordat de taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft, en erkent dat er met de machtsvername een nieuwe situatie in uw land van herkomst is ontstaan. Er moet worden benadrukt dat, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd

is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, er redelijkerwijze van u kan verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Er moet echter worden vastgesteld dat u sinds de machtsovername geen enkel concreet element heeft meegedeeld. Het CGVS heeft tevens onderzocht of er, na onderzoek van de nieuwe situatie in Afghanistan en op basis van het geheel van de elementen en de vaststellingen in uw dossier, indicaties zijn van elementen die een impact zouden hebben op uw persoonlijke situatie, maar kwam tot de vaststelling dat er geen zulke indicaties in uw hoofdte aanwezig zijn. Mocht dit toch het geval zijn geweest en zouden er dergelijke indicatie zijn geweest, dan zou een nieuw persoonlijk onderhoud georganiseerd zijn. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat het CGVS een duidelijk zicht heeft op alle relevante aspecten in het licht van de machtsovername en uw persoonlijke situatie en profiel en dat er geen indicaties zijn dat in uw geval een bijkomend persoonlijk onderhoud noodzakelijk moet worden geacht.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofdte persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld

worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. De internetartikels en Facebookberichten en de informatie waarnaar uw advocaat verwijst in de aanvullende nota in het kader van uw beroep bij de RvV naar aanleiding van de eerder genomen niet-ontvankelijkheidsbeslissing waarmee u en uw advocaat de algemene (veiligheids)situatie in Afghanistan wensen aan te tonen, dateren van voor de machtsovername waardoor deze de vaststellingen gemaakt in de bovenstaande – meer recente – informatie omtrent de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan niet ombuigen.

Het aan uw dossier toegevoegde psychologisch attest toont niet aan dat er in uw hoofde een persoonlijke omstandigheid bestaat die tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een andere persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit het stuk blijkt niet dat u zich in een dermate psychische gesteldheid bevindt waardoor u in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit het stuk kan niet opgemaakt worden op basis waarvan de psychologe haar diagnose gesteld heeft of welke impact uw slaap- en angststoornissen op uw dagelijks leven hebben. U toont ook zelf niet aan dat u omwille van de elementen aangehaald in het neergelegde attest, een verhoogd risico zou lopen. U laat immers na te duiden waarom deze vaststellingen omtrent uw psychologische toestand omstandigheden zijn die het risico om het slachtoffer worden van willekeurig geweld verhogen. Aldus wordt geen verhoogd risico in uw hoofde, in vergelijking met enig ander persoon, in het kader van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet aangetoond.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie-richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie-richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat

een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 1 en 2, afdeling A van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.

2.2. De verzoekende partij citeert het Vluchtelingenverdrag. Ze stelt dat ze ervan overtuigd is dat ze aan deze omschrijving voldoet en begrijpt dan ook niet waarom de commissaris-generaal een negatieve beslissing heeft genomen met betrekking tot haar verzoek om internationale bescherming. Ze kan zich met deze beslissing dan ook absoluut niet akkoord verklaren. De verzoekende partij meent dat de veiligheidssituatie nog altijd zeer ernstig is en enorm verslechterd is, desondanks weigert de commissaris-generaal hiermee rekening te houden. Volgens haar is dit onaanvaardbaar. Ze meent dat de stelling van de commissaris-generaal, met name dat er geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waar er sprake is van willekeurig geweld dat dermate hoog is, niet op gaat. Ze brengt naar voor dat in de informatie van de commissaris-generaal duidelijk staat te lezen dat de veiligheidssituatie sinds 2013 verslechterd is, dat deze momenteel uiterst gevaarlijk is en gevraagd wordt onmiddellijk te stoppen met asielzoekers terug te sturen naar Afghanistan omwille van de levensgevaarlijke situatie. Ook stelt het reisadvies dat de situatie in Afghanistan dermate gevaarlijk is en alle reizen moeten worden opgeschort. Een reisadvies is voor toeristische doeleinden, doch dit geeft zeker ook de situatie van een land, *in casu* Afghanistan, weer. Ze meent dat haar leven in gevaar is indien ze terug te keren naar Afghanistan. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten die een beeld schetsen van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ze stelt tevens dat Afghanistan nog steeds in een staat van oorlog verkeert en de burgers dan ook internationale hulp nodig hebben. Bovendien heeft ze steeds in Pakistan verbleven.

Op dit ogenblik is het volgens de verzoekende partij gezien de omstandigheden en het gebrek aan zekerheid onmogelijk om af te reizen naar Afghanistan. De commissaris-generaal spreekt van het feit dat het geweld gedaald is sinds de overname van de macht door de taliban. Gelet op het feit dat de taliban steeds de redenen zijn geweest van het geweld en het feit dat de Afgaanse overheid zich niet verzette tegen de taliban en zelf meteen de vlucht nam, is het logisch dat het geweld daalde. Dit heeft echter niets te maken met de vrees die nog steeds ingebakken zit bij de bevolking. Ook al zou het geweld dalen, de terechte vrees daalt echter niet. Ze verwijst vervolgens naar beleidsregels binnen het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal) en stelt dat dit zeer moeilijk is voor haar en haar erg valt. Hoe kan men met betrekking tot deze gelijkaardige situaties zo verschillend te werk gaan. Ze kan dit terecht niet begrijpen. Men kan alleen vaststellen dat het rechtszekerheidsbeginsel waarop elke asielzoeker zou moeten kunnen rekenen niet langer gewaarborgd is. Elk verzoek om internationale bescherming dient op dezelfde manier behandeld te worden. Dit niet doen is een grove nalatigheid en betekent zelfs een discriminatie tussen de vluchtelingen. Ze stelt verder dat ze niet kan terugkeren naar Afghanistan zonder werkelijk gevaar voor haar leven. Ze heeft steeds in een vluchtelingenkamp in Pakistan verbleven en is gevlucht omwille van de bedreiging die ze ontving van de taliban.

Ze stelt verder dat de situatie in Afghanistan niet rooskleurig is en dat in Afghanistan ook nog veel geweld woedt. Men doet dit af alsof het rustig is door de overname van de taliban doch ondertussen hebben zich ook nog andere spelers gemeld die anti-taliban zijn. Ze citeert vervolgens verschillende rapporten die een beeld schetsen van de veiligheidssituatie in Afghanistan.

2.3. De verzoekende partij stelt dat ze een gegronde vrees voor vervolging heeft. Ze voert hiervoor aan dat de situatie in Afghanistan nog steeds gevaarlijk is en de autoriteiten slagen er niet in om de veiligheid van de burgers te garanderen. Ze loopt wel degelijk gevaar bij terugkeer naar Afghanistan. Haar familie wordt geterroriseerd door de taliban. Ze kunnen het dorp niet verlaten gezien ze niet willen meedelen waar de verzoekende partij zich schuilhoudt. Ze heeft tevens in het verleden, met haar taxi, verschillende leveringen gedaan voor de taliban nadat ze door onbekende mannen hierom was verzocht. Ze kan niet terugkeren naar Afghanistan aangezien haar leven in gevaar is.

2.4. De bestreden beslissing laat volgens haar verder na afdoende te motiveren waarom ze niet de subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Ze kan nergens in Afghanistan verblijven omwille van het feit dat ze bedreigd werd door de taliban. Haar familie is niet veilig. Ze willen haar verblijfplaats niet opgeven. Dit is de reden waarom haar vader, na de vrijlating, zijn dorp niet kan verlaten. De commissaris-generaal gaat er aan voorbij dat Afghanistan nog steeds in oorlog is. Ze verwijst vervolgens naar algemene landeninformatie waarmee ze informatie geeft over de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan.

2.5. De verzoekende partij vraagt om de beslissing te vernietigen, alsnog ontvankelijk te willen verklaren en terug te sturen naar de commissaris-generaal voor grondig onderzoek en aanpassing van de huidige situatie.

2.6. De verzoekende partij voegt verder nog informatie betreffende de algemene situatie in Afghanistan toe aan het verzoekschrift.

3. De aanvullende nota's

3.1. Op 6 februari 2023 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin zij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- COI Focus Afghanistan, "Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 23 september 2022;
- COI Focus Afghanistan, "Veiligheidssituatie" van 5 mei 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO, "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- EUAA, "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023.

3.2. Op 14 juni 2023 dient de verzoekende partij een aanvullende nota in waarmee zij de volgende elementen ter kennis wil brengen:

- een arbeidsovereenkomst;
- een integratiebewijs;
- loonfiches.

4. Beoordeling

4.1. Juridisch kader

Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft

uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, overweging 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, overweging 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, overweging 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, overweging 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, overweging 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele

omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

4.2. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

4.2.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.*

U verwijst in het kader van uw vierde verzoek naar mentale problemen en het feit dat u snel zaken vergeet. U stuurde hieromtrent een psychologisch verslag neer. Dit attest zegt echter niets over de aard van de door u aangehaalde geheugenproblemen of de ernst van de problematiek. Het psychologisch attest stelt echter wel dat u lijkt te lijden aan PTSD versterkt door de migratiesituatie waarin u zich bevindt. Het attest vermeldt dat u onder meer klaagt over een slaapstoornis, verdriet, automutilatie, sociaal isolement, neerslachtigheid, suïcidale gedachten en gepieker. Uit dit verslag kan echter niet worden afgeleid dat uw mentale of psychische gemoedstoestand van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming en hoe uw aandoeningen uw vermogen om uw nieuwe elementen in het kader van uw huidige verzoek uiteen te zetten zouden beïnvloeden. U toont door het louter neerleggen van dit attest aldus niet aan dat u tijdens de uiteenzettingen van uw verklaringen bij de DVZ in het kader van uw vierde verzoek moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden een verklaring kunnen bieden voor het geheel van de in de bestreden beslissingen aangehaalde argumenten.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van de verzoekende partij in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

4.3. Onderzoek van de nieuwe elementen

4.3.1. Uit de landeninformatie die door beide partijen wordt voorgelegd, blijkt dat de politieke situatie en de conflictdynamiek in Afghanistan radicaal zijn veranderd toen de Verenigde Staten hun troepen hebben teruggetrokken en de voormalige Afghaanse regering half augustus 2021 ineensloot, waarna de taliban de macht overnamen en het Islamitisch Emiraat Afghanistan (IEA) weer oprichtten.

4.3.2. Nadat de verzoekende partij 12 april 2021 een vierde beschermingsverzoek indiende, werd op 17 mei 2021 op de Dienst Vreemdelingenzaken van haar een verklaring afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen, aldus voor de machtsovername door de taliban.

4.3.3. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.*

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke."

4.3.4. In haar aanvullende nota en ter terechtzitting verwijst de verzoekende partij naar de machtsovername door de taliban en haalt zij een vrees aan voor de taliban wegens haar verblijf in Europa en haar verwestering.

In zoverre de verzoekende partij in het kader van haar gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet uitdrukkelijk heeft verwezen naar een vrees voor de taliban bij terugkeer naar Afghanistan omwille van haar verblijf in Europa en haar verwestering, wordt erop gewezen dat de verzoekende partij op DVZ werd gehoord op 17 mei 2021, voor de machtsovername door de taliban.

Bijna twee jaar na de machtsovername, is er heden een beter zicht op de situatie in Afghanistan en het beleid van de taliban dan op het tijdstip dat de bestreden beslissing werd genomen, namelijk op 22 september 2022. De landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen is inmiddels ook verouderd.

Gelet op de actuele en objectieve landeninformatie die actueel beschikbaar is in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de de-facto-talibanregering, evenals de provinciale de-facto-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het de-facto-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het de-facto-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft *"zina"* – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel op mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatie-technologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons wordt bekeken (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheids-medewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders,

universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven tevens aan dat individuen die als 'verwesterd' worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als 'verraders' of 'ongelovigen'.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit de voorliggende objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die *"verwesterd"* zijn, of als *"verwesterd"* worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun beroep, activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk zijn verwesterd. Er dient sprake te zijn van overtuigingen, gedrag, kenmerken of andere elementen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid *"to play the game"*. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, de regio van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de gedragingen van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijding in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van *"zina"* kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “Country Guidance: Afghanistan”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

4.3.5. De Raad herinnert eraan dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van de verzoeker. Deze laatste moet in navolging van een fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan waarbij de taliban heden functioneren als een de facto regering, de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van deze ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van een eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt.

In dit verband heeft de verzoekende partij, gezien de devolutieve werking van het voorliggende beroep, de mogelijkheid om haar huidig verzoek om internationale bescherming op nuttige wijze aan te vullen in het licht van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan en desgevallend individuele elementen of persoonlijke omstandigheden voor te leggen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van deze wet in aanmerking komt. De verzoekende partij kan dit bewerkstelligen via het verzoekschrift en/of via een aanvullende nota of middels haar verklaringen ter terechtzitting, een mogelijkheid waarvan zij *in casu* gebruik heeft gemaakt aangezien zij in haar aanvullende nota wijst op een voorgehouden verwestering en daartoe stavingstukken voorlegt.

4.3.6. *In casu* wordt niet betwist dat de verzoekende partij op 23 november 2015 in België aankwam en dat zij sindsdien al reeds bijna 8 jaar onafgebroken in België en Frankrijk verblijft.

Met een aanvullende nota voegt de verzoekende partij verschillende arbeidsovereenkomsten, een bewijs van een integratiecursus en verschillende loonfiches toe.

Ter terechtzitting benadrukt de verzoekende partij dat zij meer dan acht jaar in België verblijft, dat zij zich een Europese burger voelt, zich als een Belg gedraagt en een Belgische vriendin heeft.

Hoewel verzoeker op drieëntwintigjarige leeftijd is vertrokken uit Afghanistan en dus haar vormende jaren aldaar heeft doorgebracht, kan *in casu* geen abstractie worden gemaakt van het feit dat zij reeds langdurig afwezig is uit het Afghanistan, dat zij al bijna acht jaar in België verblijft, waarbij zij gedurende bepaalde periodes heeft kunnen werken.

Bij deze merkt de Raad op dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin verzoeker is opgegroeid maar door de taliban, de huidige de-facto-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd. In die zin lijkt het gegeven dat er onduidelijkheid blijft bestaan over haar recente verblijfplaatsen in Afghanistan voor haar vertrek, van minder van belang, te meer zij bijna reeds acht jaar in België verblijft.

4.3.7. De Raad brengt in herinnering dat het onderzoek naar verzoekers vrees voor vervolging tevens een toekomstgerichte beoordeling impliceert. Zelfs indien een afwezigheid van vervolging vóór het vertrek zou kunnen worden vastgesteld, sluit dergelijk gegeven het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer van verzoeker geenszins uit, gezien de machtsovername door de taliban in 2021 en de actuele beschikbare landeninformatie.

De verzoekende partij brengt heden middels haar aanvullende nota en verklaringen ter terechtzitting een aantal concrete elementen naar voren die een grondig onderzoek rechtvaardigen gelet op de machtsovername door de taliban sinds augustus 2021. In het licht hiervan kan het relevant zijn de verzoekende partij omstandig te horen omtrent de omstandigheden en invulling van haar leven tijdens haar achtjarig verblijf in België, haar voorgehouden relatie met een Belgische vrouw, elementen van (toegeschreven) verwestering en de eventuele impact van dit alles op een terugkeer naar Afghanistan in het kader van de voormelde actuele objectieve landeninformatie, punt 4.3.4, en de daarin geschetste risicoprofielen.

Een verder onderzoek naar verzoekers profiel en de mogelijke risico's voor verzoekende partij bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de elementen eigen aan haar zaak, in het kader van een

(toegeschreven) morele, sociale en religieuze normoverschrijding alsook een (toegeschreven) verwestering met inachtneming van actuele en objectieve landeninformatie, dringt zich dus op. Het gebrek hieraan verhindert de Raad om zulke beoordeling alsnog zelf grondig te kunnen maken.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, gezien de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van een verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekende partij niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek.

5. Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

6. Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 september 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juli tweeduizend drieëntwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

P. SHONIA,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. SHONIA

M. RYCKASEYS